

ARCHITEKT FRANK DELMULLE / FOTOS GERALD DAUPHIN

KARAKTER EN KLEUR

Wie voor het eerst op de baan Zottegem-Oudenaarde voorbij de woning Deconinck rijdt, gaat automatisch op de rem duwen. Het huis — naar een ontwerp van architect Frank Delmulle — is niet alleen opvallend door zijn gele tint, maar ook door zijn karakter, zijn gevelopbouw, zijn volume. Een huis als dit sterkt je in de overtuiging dat er bij ons nog architecten zijn die niet aangetast zijn door het verlamdende virus van de eentonigheid en het *fermetisme*.

Een origineel huis ontwerpen binnen de beperkingen van de voorgeschreven stedenbouwkundige regels (hoofdegebouw over twee verdiepingen met achtergebouwde keuken over één verdieping) met inachtneming van de dakhelling, goothoogte, rooilijn enz. van de belendende percelen, is voorwaar niet gemakkelijk.

Het huis dat Delmulle bouwde staat temidden van nietszeggende woningen, zoals er ontelbare zijn in Vlaanderen. Het zit, niet-

tegenstaande een vrijstaande muur, als in een huls gevangen tussen twee buitenwanden die volledig los staan van de belendende gebouwen. De afstand met het gebouw rechts is een vide over de volledige hoogte van de eerste verdieping met een doorgang (via de inkom) naar het op de kelderverdieping gelegen atelier. De afstand tot het gebouw links is een steil hellend vlak, dat toegang verleent tot de carport, het atelier op de kelderverdieping en de tuin (terug via een hellend vlak).

De zuidgevel — met een raampartij van slechts enkele vierkante decimeters — werd zowel binnen als buiten geel geverfd. De glastegels in de voorgevel geven afzondering maar ook licht in de leefkamer. De tuingevel is opgetrokken in glas. Op de eerste verdieping en onder de dakoversteek, liggen de kamers.

Mogen de buurtcommentaren over het gele huis nog lang blijven duren. Ze zijn een teken dat goede architectuur veelzeggend kan zijn.

Een gele verademing op de baan Zottegem-Oudenaarde.

